

รายงานการประชุมคณะกรรมการ
วิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
พิจารณาตรวจร่างรัฐธรรมนูญแห่ง และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๐
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๕๐๒ ชั้น ๕ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ท่านกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุม แล้วก็ดำเนินการตามระเบียบวาระที่เราทำไว้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ท่านกรรมการได้รับบันทึกการประชุมแล้วนะครับ รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๐ หน้า ๑ ครับ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ หน้า ๖ หน้า ๗ และหน้า ๘ มีกรรมการท่านใดขอแก้ไขหรือไม่ครับ

(ไม่มีกรรมการขอแก้ไข)

ประธาน : ถ้าไม่มีท่านกรรมการขอแก้ไขเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๐ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา คือพิจารณาตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนะครับ เชิญครับ

เลขาธิการ (นายมานิจ สุขสมจิตร์) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมการครับ เมื่อเข้านี้คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญได้มานั่งประชุมกันตั้งแต่วันที่ ๐๙.๐๐ นาฬิกาเศษ ๆ หลังจากที่ได้รับร่างมาจากฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ ก็ได้มาพิจารณาตั้งแต่มาตรา ๑ เป็นต้นไป จนถึงมาตรา ๑๙๖ ก็ได้พบว่ามีหลายประเด็นที่เราได้ตั้งข้อสังเกตไปแล้วกรรมการก็ได้แก้ไขแล้วนะครับ แต่ว่าก็ยังมีหลงเหลืออยู่บางคำ ซึ่งเห็นว่ามันผิดจรรยาบรรณ ซึ่งเดี๋ยวท่านเสริมเกียรติ รองประธานจะเป็นผู้นำเสนอครับ

ประธาน : ขอภัยนิดหนึ่งนะครับ นอกจากเรื่องถ้อยคำเราได้ดูหรือเปล่าว่ามาตราต่าง ๆ มันมีการขัดแย้งกันหรือไม่

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๑/๒
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เลขานุการ : ได้ตรวจดู คือผมได้แจ้งให้ทราบ ว่า เนื่องจากว่าได้ขยายจาก ๒๙๙ มาตรา เป็น ๓๐๙ มาตรา เพราะฉะนั้นการเชื่อมโยงต่าง ๆ เลขที่อ้างมันอาจจะคลาดเคลื่อน ให้สำรวจตรวจสอบ ดูด้วยว่า เวลาอ้างถึงยังเป็นเลขเดิมหรือว่าเลขใหม่แล้ว ก็ได้ตรวจดูตรงนั้นด้วยครับ

ประธาน : แล้วเลขที่เขาอ้างถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ทุกอย่าง

เลขานุการ : เท่าที่ผ่านตามาและได้ตรวจสอบแล้วครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ ในการนำเสนอ
อนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ก็ขออนุญาตไป ก็ขอขอบคุณนะครับที่ท่านประธานได้เอา
เรื่องที่เราติตติงไปแล้วทางกรรมการยกกว้างก็ไปแก้ไขอะครับ ตอนนี้ก็ขออนุญาตไปดูเริ่มตั้งแตหน้า ๔
มาตรา ๑๕ วรรคสอง เกี่ยวกับเรื่องคำปฏิญาณนะครับ ข้าพระพุทธเจ้า ของบรรทัดแรกนี่นะครับ คำว่า
จะ ก็ให้ย้ายไปอยู่ติดกับ จง ครับ จะ ต้องไปอยู่กับ จง เป็นถ้อยคำก็แล้วแต่เขาเสนอไปเฉย ๆ ครับ
ก็สุดแล้วแต่ท่านะครับ แล้วก็ในมาตรา ๑๖ อันนี้ไปเร็ว ๆ นะครับ ตรงทำยบรรทัดว่า หรือมี พระบรมราช
คำว่า มี น่าจะย้ายมาติดกับ พระบรมราชโองการ นะครับ

ประธาน : ผมว่าเอาอย่างนี้ดีกว่า เป็นข้อสังเกตของพวกเราไป คงจะบอกไปแค่ทำให้ดู
เรื่องการขึ้นบรรทัดของทุกอันว่าถ้ายังไม่จบเรื่องก็อย่าเพิ่งขึ้นบรรทัด คือไม่รู้จะใช้คำอะไรก็ตาม
ฝ่ายเลขานุการ คือจะบอกตรงทำเลยขอให้ช่วยดู เขาจะเรียกว่าอะไรครับ คือบางที่มันอยู่กลางบรรทัด
มีหรือเปล่าไม่รู้นะ หรือขึ้นบรรทัดใหม่อะไรพวกนี้ เราติตติงอย่างนั้นดีกว่า ข้อความทำนองนั้น พุดรวม ๆ ไป
ทั้งหมดตอนท้าย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ท่านประธานพูดตามที่ท่านประธานว่า

ประธาน : คือเราไม่บอกว่ามาตราไหน ให้เขาไปดูทุกมาตราเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถ้าไม่บอกแล้วเขาจะดูยากนะครับ

ประธาน : ก็ไม่ยากครับ คราวที่แล้วไม่บอกไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพราะว่าคราวที่แล้วที่ท่านประธานว่าไม่บอก ขออนุญาตครับ
อันนี้ไม่ได้ติตติงท่านประธาน ท่านพูดถึงในเรื่องบทบัญญัติของมาตรา ๒๙๖ วรรคหก ที่ว่า ให้นำความใน
มาตรานี้ไปใช้กับอัยการโดยอนุโลม ท่านบอกเขาทำแล้ว ปรากฏว่าที่เล่มนี้ยังใช้มาตรานี้อยู่เลย ยังไม่แก้
เป็นวรรคสอง วรรคสามเลย เรื่องอัยการ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นไม่เป็นไร เดี่ยวผมจะบอกให้ในสภาท่านคงจำได้เขาพูดมาตรานี้
แล้ว แต่ว่าไม่เป็นไรเราก็แจ้งไป

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๑/๓
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมกราบเรียนว่าเขาแก้ให้ แต่ว่าวันนั้นท่านมานิจแถลง
ท่านประธานในที่ประชุมถึงเรื่องว่าเขายังไม่แก้ ท่านประธานก็บอกว่าเขาแก้แล้ว แล้ววันนี้เขายังไม่แก้ก็เลย
บอกว่าเราก็ต้องทักท้วงอีกที

ประธาน : ไม่ทราบที่ท่านได้เห็นที่เราท้วงไปหรือเปล่า เขาได้แจกท่านหรือเปล่าเรื่อง
อัยการเราจะมีอยู่ ในหน้า ๖ ถ้าท่านได้รับรายงานผลการตรวจแล้ว อนึ่ง ควรแก้ไขข้อความว่าในมาตรา
นี้ ในวรรคสี่ ตามที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญ เราแจ้งไปแล้วส่วนเขาจะไม่ทำอย่างไรอีกเรื่องหนึ่ง จะไม่ว่าเลย
คือท่านได้ตอบบอกว่าผมไม่ได้บอกไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพียงแต่เราจะขอท้วง

ประธาน : ได้ มันต้องทักท้วง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราย้ำไปอีกที

ประธาน : มันต้องทักท้วงแน่ ไม่มีปัญหาหรอก เพราะว่าอันนี้เป็นมติสภาแล้วด้วยซ้ำ
เราทักท้วงได้ ขอให้เรื่องบรรทัดอะไรต่ออะไรไปสรุปรวมตอนท้ายดีกว่า รู้สึกในผลอะไรนะครับ ผลการ
ตรวจครั้งแรกเราก็จะสรุปท้ายอย่างนั้นใช่ไหม เพราะถ้าเราไปบอกทุกอันคงไม่ได้หรอกเป็นหน้าที่ของเขา
ที่เขาจะต้องไปดู แต่เราบอกเป็นส่วนรวมว่าขอให้คุณอย่างนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตท่านประธานต่อนะครับ ท่านประธาน
กรุณาไปดูว่าหน้า ๑๑ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่บอกว่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ ปรากฏว่า เพื่อความมั่นคง
ของรัฐ บ้าง เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ บ้าง มันจะลัดกันมันมีมาตรา ๓๔ วรรคสอง แล้วก็ยัง
มีมาตรา ๓๔ วรรคท้าย อันนี้นะครับ มันจะไปลัดกันกับมาตรา ๔๕ ครับ ตกลงว่าจะให้ว่า มีคำว่า รักษา
ใหม่ครับ เพราะว่าบางทีก็มี รักษา บางทีก็ ไม่รักษา ครับ

ประธาน : วันนั้นเราตงไปที่หนึ่งแล้วใช่ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตงไปแล้วครับ

ประธาน : แล้วคราวนี้คุณจะตงเพิ่มไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ต้องตงไปอีกที่ครับ

ประธาน : ไม่ใช่ คราวที่แล้วเราตงไปเรื่อง มาตรา ๓๔ เราพูดถึง มาตรา ๓๔ วรรคสอง
มาตรา ๓๖ วรรคสอง เจ้าหน้าที่ได้แจกท่านกรรมาธิการทุกท่านใหม่ ผลการตรวจคราวที่แล้ว แจกทุกท่าน
หรือยัง เพราะถ้าไม่แจก พูดกันท่านก็ไม่รู้เรื่อง ผมถึงได้บอกให้เตรียมไว้แจก เราไม่เสนอครับ เราส่งให้เขา
แล้วก็ให้เขาไปดู แต่ว่าทุกคนมีสิทธิที่จะพูดอยู่แล้ว คืออันนี้ถ้าหากเราส่งไปแล้วเขาไม่ทำตาม เขาบอกว่า
มาตรานั้นเขาหลงลืมแน่ อัยการนั้นเขาหลงลืมแน่ เพราะเป็นมติสภาแล้ว แต่ว่าสิ่งพวกนี้ที่เราตงไปแล้วเขา
ไม่ทำ เราไม่ว่าเขา

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตระว่วงรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๑/๔
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ว่าครับ เพียงแต่ที่เราแนะนำไปเฉย ๆ เราแนบไปเฉย ๆ

ประธาน : เพียงแต่ว่า สสร. คนไหนยังติดใจก็สามารถยกขึ้นไปพูดในนั้นได้ เพราะเขา
อาจจะดูแล้วเขาเจตนาอย่างนั้น เราไม่รู้จะสิ่งเหล่านี้ ขออนุญาตเข้าไปนะ สรุปแล้ว มาตรา ๓๔ วรรคสอง
มีถ้อยคำ ผมว่าเราต้องเอามาตราให้ตรงกับปัจจุบันนะครับ ฉะนั้น มาตรา ๓๔ วรรคสอง ในนี้ก็ยังเป็น
มาตรา ๔๓ วรรคสอง ใช่ไหมครับ แล้วก็ มาตรา ๓๖ วรรคสอง ที่ท่านอ้าง ท่านมีกระดาดชุดนี้หรือยัง เวลา
พูดจะได้รู้เรื่องครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีครับ

ประธาน : ดูจากบันทึกรายงานการประชุมได้ นะครับ เพราะในบันทึกการประชุมก็มี
เหมือนกัน ถ้าท่านยังไม่ได้รับกันนะครับ ช่วยดูจากบันทึกรายงานการประชุมคราวที่แล้วจะมีข้อความ
เหมือนกันเลย ที่ผมสงสัยจะเรียนนิดเดียวก็คือ มาตรา ๓๔ เมื่อสักครู่นี้พูดถึงนะครับ เรื่องความมั่นคง
ของรัฐ กับ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ที่เราเขียนไว้คราวที่แล้วเราพูดถึง มาตรา ๓๔ วรรคสอง
มาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๔๓ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคสอง กับ มาตรา ๔๓

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : (๑๐) ครับ

ประธาน : ขณะนี้ก็เป็นอย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

ประธาน : มาตราไม่เปลี่ยนแปลงทั้งนั้นนะครับ ถ้ามาตราไม่เปลี่ยนแปลงทั้งนั้น ผมจะ
เสนอเข้าไปอีกทีว่าเป็นอย่างนี้ ต่อไปนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ต่อไปท่านไปดูหน้า ๑๔ ครับ ถ้อยคำนี้คงจะไม่เอานะครับ
ที่ท่านบอกว่า ใน ขันบรรทัดหน้า ๑๒ หน้า ๑๒ ว่า ใน ปกติเราไม่นิยมใช้ครับ เราคิดว่า ใน ออก แต่เขายัง
มีคำว่า ใน อยู่ ปล่อยนะครับ เรื่องคำไม่ติดกันก็ปล่อยเขานะครับ

ประธาน : ครับ แต่ว่าเราไปพูดตอนท้ายดีกว่า ท่านมีปัญหาอะไร คำไม่ติดกัน หรือว่า
การพิมพ์ การเขียนไม่จบ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

ประธาน : ประโยคจบบรรทัด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

เลขานุการ : เรื่องไม่จบบรรทัดผมว่าปล่อยผ่านไปดีกว่า เพราะว่าเวลาเขาไปเรียงพิมพ์
อีกทีไม่เท่ากัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กรุณาไปดูหน้า ๑๔ ครับท่านประธาน

เลขานุการ : ก่อนถึงหน้า ๑๔ มีหน้า ๑๓

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๑/๕
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผมขออนุญาตนัดครับ ที่เมื่อสักครู่มাত্রา ๓๔ ที่บอกว่า มาตรา ๓๔
วรรคสอง ใช้ถ้อยคำว่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ โดยมาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๔๓ วรรคสอง มาตรา ๔๕
วรรคสอง และมาตรา ๘๓ เปลี่ยนเป็น ๘๔ (๑๐) ครับ

ประธาน : มาตรา ๘๓ เป็น มาตรา ๘๔ นะครับ

เลขานุการ : ผมมีหน้า ๑๓ (๔) ที่ขึ้นต้นว่า ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา บรรทัดสุดท้าย และกัน
ไว้ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ ถ้าให้ถูกภาษาไทยต้อง ต่อดตนเอง ไม่ใช่ กับ

ประธาน : ของเดิมก็เป็นอย่างนี้ เราไม่ได้ท้วงชี้ใหม่ โอ.เค. ครับ ฝ่ายเลขานุการจดถูก
นะครับ โทษที่ ฟอรัมของการแจ้งใช้ฟอรัมที่ทำมานะครับ นึกออกไหมพูดอย่างนี้

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ท่านประธานขออนุญาตนัดหนึ่งครับ หน้า ๑๒ ครั้งที่แล้วเราก็
ท้วงติงไปว่า คำว่า ใน ให้ตัดออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานพูดไปแล้วว่าไม่ต้องไปพูด

ประธาน : ใน เราไม่สนใจแล้วครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่สนใจแล้ว แล้วข้อความไม่ต่อเนื่องก็ไม่สนใจแล้ว เพราะว่า
เดี่ยวให้เขาไปดูเอาเอง

ประธาน : เราจะสรุปท้ายไปให้เขาไปดู

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๒/๑

ต่อไปนะท่านประธานครับ ไปดูหน้า ๑๔ ครับ

ประธาน : ไม่ใช่เดี๋ยวมว่านี่ท่านกรรมาธิการเห็นด้วยไหมครับ ว่าลงท้ายแค่นั้น แต่เรา
ไม่มานั่งตรวจทุกอันนะครับ เชิญเลยครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านไปดูหน้า ๑๔ นะครับ มาตรา ๔๓ วรรคสอง เพื่อ
ประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ก็เสนอว่า ปกติทุกแห่งก็เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์
ในการ มั่นยาว ท่านจะคงไว้ไหมครับ

ประธาน : ตรงนี้คงลำบากนะครับ เพราะว่าความหมายของเขาก็คือ การจำกัดเสรีภาพ
ทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐ ซึ่งบทบัญญัติตัวนั้นเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษา
ความมั่นคงของรัฐ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้เจตจำนงเขาต้องการเขียนไปอย่างนี้ เพราะว่าจำกัด
เสรีภาพ ถ้าจำกัดอย่างเดี๋ยวมันจะไปรักษาไม่ได้หรอกครับ มันต้องเพื่อประโยชน์ในการรักษา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ได้ครับ ก็เพียงแต่ท้วงติงไว้เฉย ๆ ครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อตรงนี้ไม่เอา เมื่อสักครู่มารตรา ๔๓
วรรคสอง ที่เมื่อสักครู่นี้ต้องตัดทิ้งครับ

ประธาน : ตัดออก แล้วช่วยดูมาตรา ๔๕ ดูอะไรต่ออะไรด้วยนะครับ มาตรา ๓๖
วรรคสอง ดูว่าความหมายของเขเป็นอย่างนั้นหรือเปล่าช่วยดู คือบางทีที่เขาใช้คำไม่เหมือนกันนะครับ
อย่างมาตรา ๔๓ วรรคสอง ชัดเจนนะครับ ช่วยดูนิดหนึ่งนะครับ ผากท่านสุพจน์ช่วยดูหน่อยว่านอกจาก
มาตรา ๔๕ วรรคสอง ตัดออกแล้วอย่างอื่นจะมีไหมในมาตรานี้

นายสุพจน์ ไขบุญ : ต้องตัดมาตรา ๔๔ (๑๐) ด้วยครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับ แล้วมาตรา ๓๖ วรรคสอง กับมาตรา ๔๕ วรรคสอง ถูกต้องแล้ว
นะครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ถูกต้องครับ

ประธาน : ฉะนั้นฝ่ายเลขานุการเอามาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสอง
เท่านั้นนะครับ ผมขอเดี๋ยวนิดหนึ่งว่ามันอะไร ขอช่วยดูกันหน่อยนะครับมาตรา ๓๖ วรรคสอง มันมีความหมาย
นะครับผมว่าดูให้ตี มาตรา ๔๓ เพื่อความมั่นคง แต่มันก็ใช้เหมือนกันนะครับ เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคง
ของของรัฐ กับมาตรา ๔๕ วรรคสอง เฉพาะเพื่อรักษา ๒ อัน โอ.เค. ทั้ง ๒ มาตรานี้ควรจะตัดไปเพราะมัน
ใกล้เคียงกันมากนะครับ ระหว่างมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสอง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมว่าตั้งข้อสังเกตไปแล้วกันว่าถ้อยคำมันควรจะให้เหมือนกัน
หรือไม่ เพราะว่าเข้าใจว่าบริบทมันแตกต่างกันครับ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พฤษภาคม ๒/๒

ประธาน : เราก็ตั้งข้อสังเกตท่านมีอยู่ใช่ไหม เราใช้คำว่า ควรใช้ถ้อยคำให้เหมือนกัน
หรือไม่อยู่แล้วนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ กรุณาดูเกี่ยวกับเรื่องธรรมนูญ
การบริหารบ้านเมืองที่ดี บางมาตรา มาตรา ๗๔

ประธาน : ที่เราเคยบอกไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ และมาตรา ๗๘ (๔) และมาตรา ๘๔ (๒) มันไม่
เหมือนกัน บางแห่งก็มีธรรมนูญ บางแห่งก็ไม่มีธรรมนูญ

ประธาน : มาตรา ๗๔ นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๗๔ ไม่มีธรรมนูญ

ประธาน : มาตรา ๗๓ เดิมใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ แล้วก็พอมามาตรา ๗๘ (๔) ไม่มีธรรมนูญ

ประธาน : มาตรา ๘๓ ละ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : และมาตรา ๘๓ มี

ประธาน : อันนี้ก็คือเราเคยทิ้งไปทีหนึ่งใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราก็ทิ้งแล้ว เขาลืมดูหรืออย่างไร เราต้องทิ้งอีกไหม

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็จะลองทิ้งไปอีกทีก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

ประธาน : เพราะเราก็ไม่รู้เหตุผล มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง อย่างเก่า ทิ้งไปอย่างเก่า
ควรบัญญัติให้เหมือนกันหรือไม่ เราลองทำอย่างนั้นอยู่แล้ว โอ.เค. ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานไปดูมาตรา ๘๒ ที่หน้า ๓๐

ประธาน : ผมอยากดูท่านมีให้ดูสักชุดไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีครับ

ประธาน : โอ.เค. เราจะไล่อย่างนี้ได้ไหมครับว่า ที่ผ่านมานั้นเราไม่รู้เลย ที่ผ่านมา
ตั้งแต่หน้า ๑ นะครับ หน้า ๑ มาตรา ๑ เขาแก้ตามเรา ท่านจะไล่ได้ใหม่ว่าอะไรที่เขาแก้ตามเรา มาตรา ๓
เป็นอย่างไรรึครับ ฝ่ายอนุกรรมการเห็นหรือยัง

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : เห็นแล้วครับ

ประธาน : มาตรา ๓ เขาแก้ตามเรา จะได้ Tick กันว่าเราทำสำเร็จไปก็เปอร์เซ็นต์นะครับ
มาตรา ๓๔ เขาไม่ได้แก้ เราทิ้งใหม่ นะครับ มาตรา ๓๗ เป็นอย่างไรครับ ให้ตัด และตั้งกล่าว ออก เขาตัด
ใหม่ มาตรา ๓๗ ถ้าเขาตัดก็ต้องตัดหมด ตรงไหน มาตรา ๓๗ วรรคสอง บรรทัดที่ ๑ ในการใช้เสรีภาพ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พฤษภาคม ๒/๓

ตามวรรคหนึ่ง เขาตามเรา ๑๐๐ เปอร์เซนต์นะครับ โอ.เค. ครับ งวดก่อนมันมี ดังกล่าว มีคำว่า ใน ปัจจุบันก็
ยังมีคำว่า ใน อยู่นะครับ โอ.เค. ตัด ดังกล่าว ออก โอ.เค. ก็น่าจะพอใจ เพราะว่า ใน เราไม่สนใจแล้ว
นะครับ มาตรา ๔๐ เป็นอย่างไรครับ ภายในระยะเวลาสมควร เพราะมันมีความอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : รวดเร็วและบอกว่าไม่ซ้ำระยะเวลาของการเอาออกเพราะมัน
รวดเร็วอยู่แล้ว

ประธาน : (๓) ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม เขาเอาออกแล้วใช้ใหม่ครับ โอ.เค. ก็แสดงว่า
เขาเห็นด้วยกับเรา ก็ได้ไปอย่างนี้ดีกว่า มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ เป็นอย่างไรครับ เขาอาจจะไม่เอา
อันนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้ถูกต้องครับ

ประธาน : เขาไม่เอาอย่างเรา ผมเตือนตั้งแต่วันนั้นแล้ว มาตรา ๕๕ ครับ เหมือนกัน
มาตรา ๕๖ เป็นมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๖ เรียบอกว่าอย่างไร ตัดว่า ในการ ออก แต่มันยังมีอยู่ ประโยค
ยังอยู่ แล้วมาตรา ๖๓ วรรคสอง เขาแก้ไขแล้วนะ เพราะมาตรา ๗๗ (๘) เดิมนั้นเป็น ๗๘ (๘) นี่เดิมเขาใช้
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เดิมนั้นเขาใช้คำว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ตรงกับมาตรา ๖๔ แล้ว แสดงว่า
เขาทำตามเรานะครับ คือทำงแล้วเขาไม่ได้เอา เจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเดียวเขาเอาคำข้างหน้า ข้าราชการ
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ใช้ได้ครับ เรียบอกสมควรใช้ให้เหมือนกันไหม เขาก็ใช้แล้ว มาตรา ๗๓ เขายัง
ไม่ได้ใช้ มาตรา ๗๓ ก็คือมาตรา ๗๔ ใช้ใหม่ มาตรา ๗๓ (๔) เดิมนั้นเป็นอะไรแล้ว หลักการบริหารบ้านเมือง
ที่ดี เขาตัด หลักธรรมาภิบาลของการบริหารจัดการที่ดี ออกใช้ใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ไม่มีคำว่า ธรรมาภิบาล

ประธาน : ใช้ใหม่มาตรา ๗๓ (๔) มันเป็นมาตรา ๗๘ (๔) หรือ ผมไม่รู้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นมาตรา ๗๘ (๔) ครับ ตอนทำครับ

ประธาน : สรุปแล้วเขาก็แก้ไขให้ตามที่เราวาหรืออย่างไร เขาตัดหลักธรรมาภิบาล
ออก แล้วมาตรา ๗๗ (๔) คืออันนี้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : นี่ของใหม่ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แต่ว่าพอมาเป็นมาตรา ๘๔ มันก็ยังมี ธรรมาภิบาล อยู่

ประธาน : มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๔

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๘๒ เป็นมาตรา ๘๔

ประธาน : มาตรา ๘๒ เป็นมาตรา ๘๔

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มี (๒) ตัด ธรรมาภิบาล

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๗๔ ของใหม่เราไม่ได้ทำงไปนะครับ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๒/๔

ประธาน : ไม่ครับ ดูมาตรา ๗๓ ขอโทษที่ครับ ขณะนี้เราดูจากคำว่า มาตรา ๗๓ ในผล
การตรวจของเก่าครับ ตรงนี้มันไม่มีบัญญัติว่าของเก่า ของใหม่มันเป็นอย่างไร ก็เลยปวดหัวหน่อย ขอผมพลิก
นิดหนึ่ง ขอโทษที่ครับ มาตรา ๗๓ ขึ้นต้นว่า บุคคลผู้เป็นราชการ เดียวนี้เป็นมาตรา ๗๔

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ มีคำว่า ธรรมนูญ

ประธาน : มาตรา ๗๔ ก็ยังมีคำว่า ไม่มี เพราะตามหลักธรรมนูญของการบริหาร
กิจการที่ดี ก็ยังใช้ของเดิมอยู่ นะครับ เราต้องพลิกดูใหม่กว่าที่เราทำวงมาตรา ๗๗ (๔) ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นมาตรา
๗๘ (๔) ใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๗๘ (๒)

ประธาน : ใช้หลักการบริหารกิจการที่ดี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีธรรมนูญ

ประธาน : ไม่มี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีครับ มาตรา ๘๔ ใหม่

ประธาน : มาตรา ๗๘

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๗๘ ไม่มี

ประธาน : หลักการบริหาร ยังใช้คำเดิมอยู่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

ประธาน : มาตรา ๘๔ ใช่ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มี

ประธาน : มาตรา ๘๔ (๒) ใช้หลักธรรมนูญ ก็คือเขายังยืนยันสิ่งเดิมอยู่ จะแจ้งไปอีก
หรือจะเฉย ๆ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : เราไม่ได้ทำวงไปนะครับมาตรา ๗๔

ประธาน : ทำวง ควรบัญญัติให้เหมือนกันหรือไม่ มาตรา ๗๓ ครับ คือต้องดูฉบับนี้
ฉบับที่เราทำวงนะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๗๓ (๔)

ประธาน : เดียวนี้เขาแก้เป็นตัวมาตรามันเปลี่ยนหมดแล้วครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง เรายังไม่เคยทำวงไป

ประธาน : มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันคืออยู่แล้ว

ประธาน : ความจริงเราผิดแล้วถ้าอย่างนั้น มาตรา ๗๓ (๔) มันไม่มีหรอก มันมีแต่
มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง เท่านั้นนะครับ ที่เราทิ้งไปเราเขียนผิดด้วยซ้ำไปนะครับ มาตรา ๗๓ (๔) ไม่มี
ความจริงมาตรา ๗๓ (๔) นั้นเป็นมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง นะครับไม่เป็นไรเจอที่ผิดของเราให้เขาทิ้งบ้าง

นายวรวพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ถ้าเราจะทิ้งใหม่เราควรจะปรับมาตราให้ตรง

ประธาน : ต้องปรับมาตราครับ

นายวรวพจน์ วงศ์สง่า : เราควรจะพูดโดยปรับมาตราให้ตรงกับฉบับนี้เลย ไม่อย่างนั้น
ตัวเราเองง

ประธาน : ไม่ครับ คือขณะนี้ที่พูดกันเราต้องดูจากรายงานของเรา แต่ดูแล้วเวลาจะทิ้ง
ใหม่ขณะนี้เราต้องกลับมาดูว่ามาตราใหม่เขาคืออะไร ให้ฉบับปัจจุบันครับ ยืนยันครับ คืออย่างมาตรา ๗๓
ถ้าเรายังคิดว่าจะทิ้งเขาไปใหม่ มาตรา ๗๓ ขณะนี้เป็นมาตรา ๗๔ ใช้นิยาม เราต้องทิ้งว่า มาตรา ๗๔
วรรคหนึ่ง ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ แล้วก็มาตรา ๗๗ เป็นมาตรา ๗๘ (๔) มาตรา ๘๒ ก็เป็นมาตรา ๘๔ คราวนี้
ผมก็เรียนถามว่า เราคิดจะทิ้งเขาไปอีกครึ่งใหม่ เพราะว่าเราทิ้งไปแล้วเขาก็คล้าย ๆ เขาดูแล้วเขาไม่เอา
ถ้าคิดว่าควรทิ้งไปใหม่ก็ไม่มีปัญหาอะไรครับ ครบถ้าอย่างนั้นทิ้งไปครับ ต้องการให้แน่ชัดอย่างนั้น
นะครับ มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ก็คือมาตรา ๗๓ ที่เราทิ้งไป ผ่านไปได้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นก็ไปมาตรา ๗๘
ซึ่งเดี๋ยวนี้อะไรแล้วก็ไม่รู้ ควรเติมคำว่า ต่อ นะครับ ปัจจุบันนี้คงเป็นมาตรา ๘๐ ของ (๓) ใช่หรือเปล่า
ครับ เติมคำว่า ต่อ ที่ไหน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ต่อการเปลี่ยนแปลง

ประธาน : เขาตัดใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

ประธาน : แสดงว่าเขาตัดให้แล้วนะครับ ถูกต้องตามที่เรารู้ว่าไป ผ่านไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธาน ท่านไปดูหน้า ๓๐ นะครับ มาตรา ๘๒
สนธิสัญญา เราไม่ใช้แล้วครับ ต้อง หนังสือสัญญา ครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับ อันนี้เราก็ไม่ได้ทิ้งเขาซะ เติมไปใหม่ซะครับ ต้องอ้างว่า
มาตรา ๑๘๖ เดิมเดี๋ยวนี้อะไรแล้ว เปิดดูหน่อย มาตรา ๑๘๐ ต้องทิ้งไปว่า มาตรา ๘๒
เราจะทิ้งว่า บรรทัดที่ ๒ สนธิสัญญา นะครับ ควรใช้คำว่า หนังสือสัญญา ให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๘๐
หรือไม่ พอเข้าใจนะครับฝ่ายเลขานุการ อันนี้ก็ดีครับ เดี่ยวขออีกที่มาตราอะไรนะ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๘๒

ประธาน : มาตรา ๘๒ เทียบกับมาตรา ๑๘๐ นะครับ เชิญครับ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๒/๖

นายมานิจ สุขสมจิตร : หน้า ๓๓ มาตรา ๘๖ (๓) บรรทัดสุดท้าย มีคนตั้งข้อสังเกตว่า เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภาษาไทยมันจะถูกหรือเปล่า

ประธาน : เป็นเพื่อนกับสิ่งแวดล้อม เอาอะไรครับ มีใครที่คิดคำได้ดีกว่านั้นไหมครับ หรือถ้านึกคำไม่ออกจะตึงไปได้ไหมครับ จะมีถ้อยคำที่ดีกว่านี้ไหม

นายวิระพล คงมั่น : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับคำว่า เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เขาว่า เท่าที่เราฟังในสื่อก็ใช้คำนี้จนสื่อเข้าใจกันเกือบหมดแล้ว

ประธาน : เชิญครับ

นาย ทองศรีนุ่น : ผมคิดว่า เป็นมิตร คำที่ใช้กับสิ่งแวดล้อมมันไม่ใช่ มันเป็นคำ ความหมายคำว่า มิตร อันนั้นมันก็ถูก ใช้คำว่า เกื้อกูล

ประธาน : เราตั้งคำถามไปไหมครับ

นาย ทองศรีนุ่น : ก็ได้

ประธาน : ในมาตรา ๘๖ (๓) บรรทัดที่ ๒ ข้อความว่า เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นั้นจะมี ข้อความอื่นที่เหมาะสมกว่าหรือไม่แค่นั้น เรายังก็คิดไม่ออก จะมีข้อความอื่นที่สื่อความหมายได้ดีกว่านี้ หรือไม่ครับ ข้อความหรือคำนั้นครับ ต่อกันครับ มาตรา ๘๖ หน้า ๓๓ ต่อกันครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานช่วยกรุณาดูหน้า ๘๖ มาตรา ๑๑๐ ครับ

ประธาน : ช่วงจากนี้ไปไม่มีอะไรแล้วใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : รายละเอียดถ้อยคำ

ประธาน : ไม่เป็นไร ไม่มีนะครับ ก่อนจะข้ามไป ขอให้เราทราบว่า เขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเราอย่างไรนะครับ ขณะนี้มาต่อแล้วนะครับ ในหน้า ๓ ฉบับนี้

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ขอย้อนไปหน้า ๒ นะครับ มาตรา ๗๙ มีคำว่า ต่อ มันตรงกับ มาตรา ๘๐ ของใหม่ ไป (๓)

ประธาน : เขายอมตามเราแล้วครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เขาไม่แก้ให้ครับ

ประธาน : ทำไมครับ อยู่ไหนครับ ตรงกับอะไรนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ตรงกับมาตรา ๘๐ (๓) ครับ

ประธาน : เมื่อสักครู่นี้บอกต่อแล้ว

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลง ไม่มีคำว่า ต่อ เป็นบรรทัดที่ ๔

ประธาน : ความจริงมันอ่านแล้วก็รู้เรื่อง

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : อ่านรู้เรื่องครับ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๒/๗

ประธาน : ก็ไม่ต้องไปท้วงเขาอีกนะครับ เพราะมันอ่านรู้เรื่องอยู่แล้ว มาตรา ๘๔ เป็น
อย่างไรครับ ขอดูนิดหนึ่ง มาตรา ๘๔ เดิมนะครับ ที่เราดึงเขาไปว่า ควรแก้คำว่า ด้วยการ เป็น หน่วย
มาตรา ๘๔ ในนี้มันเป็นมาตรา ๘๕ นะครับ บรรทัดที่ ๔ ของ (๑)

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แก้เป็น โดย แล้วครับ โดยให้คำถึง ครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๓/๑
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : โดยต้องให้ ไซ้ใหม่ เดิมเป็น ด้วยการ ไซ้ใหม่ครับ ลองเช็คชนิดหนึ่ง เดิมคือ
มาตรา ๘๔ ถูกแล้ว เขาแก้ตามเราไซ้ใหม่ โอ.เค. ก็ผ่านไปนะครับ ตอนนี้ไปถึงไหนแล้ว ตอนนี้ไม่มีอะไรแล้ว
ตรงนี้เป็นมาตรา ๑๑๗ แล้ว ของท่านยังไม่ถึงไซ้ใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ของผมมีมาตรา ๑๑๐

ประธาน : มาตรา ๑๑๐ ว่าไปครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน มาตรา ๑๑๐ ใหม่ครับ หน้า ๔๖
มาตรา ๑๑๐ ท่านวิเศษ ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้ทักท้วงในบรรทัดที่ ๔ ของมาตรา ๑๑๐ ว่า ในบรรดา
พรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี มันฟุ่มเฟือยครับ เพราะว่าตัวนี้มีถ้อยคำเดิม
อยู่ข้างบนอยู่แล้วในบรรทัดที่ ๓ ถ้าเราเอาออกความก็กระชับครับ ท่านลองดู มีจำนวนมากที่สุดคือ
ของสมาชิกที่ เพราะฉะนั้นแล้วบรรทัดที่ ๔ ถ้อยคำยาว ๆ ว่า ในบรรดาพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัด
มิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ตัดออกไม่ให้ซ้ำกับบรรทัดที่ ๓ ความก็กระชับและได้ความดี

ประธาน : คงตัดไม่ได้ เพราะเขาหมายความว่า เขาให้เอาหัวหน้าพรรคการเมืองที่สมาชิก
มีจำนวนมากที่สุดในบรรดาพรรคการเมืองที่อาจจะหลายพรรค ที่พรรคการเมืองนั้นไม่ได้เป็น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตครับ ถ้าตัดแล้วผมอ่านนะครับ ท่านดูว่ามันจะ
ได้ไหม ผมขออนุญาตอ่านให้ที่ประชุมฟังว่า ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดินแล้ว
พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร
ที่สมาชิกในสังกัดของพรรคตนมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี และมีจำนวนมากที่สุด แต่ไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรในขณะแต่งตั้งเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทน
ราษฎร มันก็ได้ความนะครับ เพราะว่า จำนวนมากที่สุด มันขยายตรงข้อความเมื่อสักครู้อยู่แล้ว

ประธาน : มันไม่รู้ว่าจะมากที่สุด ในอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันต้องมีบอก และมีจำนวนมากที่สุด ข้างหน้ามีอยู่แล้ว

ประธาน : พรรคของคนไม่ได้ดำรงตำแหน่ง ก็พรรคที่เขาไม่ได้ดำรงตำแหน่ง แล้วมากที่สุด
ของอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วแต่ครับ ผมก็เสนอว่ามันน่าจะพอ อย่างที่ท่านประธานว่า
ก็ดี

ประธาน : ท่านกรรมการเห็นอย่างไรครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือเขาแยกเป็น ๒ ประเภท ประเภทหนึ่ง
ไปดำรงตำแหน่งรัฐบาล คราวนี้ว่าหัวหน้าพรรคที่มี สส. และไม่ดำรงตำแหน่งในรัฐบาลก็เลยให้เป็นผู้
นำฝ่ายค้าน ความหมายเขาคืออย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้อยคำผมว่าสมบูรณ์แล้ว

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๓/๒
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ทั้งหมดน่าจะถูกต้องแล้วนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ถูกต้องแล้วครับ

ประธาน : ท่านกรรมาธิการอื่นล่ะครับ เห็นด้วยว่าถูกต้องแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นเราผ่านไปมาตราอื่น

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ขออนุญาตครับ ท่านล้มมาตรา ๑๐๘ พรรคสาม

ประธาน : มาตรา ๑๐๘ เป็นอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พรรคสาม การยุบสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้เพียงครั้งเดียว

ในเหตุการณ์เดียวกัน

ประธาน : แล้วอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อันนี้ทางอนุกรรมาธิการก็เห็นว่าควรตัดออก เพราะเหตุว่าการยุบสภาควรยุบครั้งเดียว พอยุบแล้วก็ไม่มีสภาอยู่ ก็ยุบครั้งเดียวครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่มีให้ยุบครั้งที่ ๒ แล้วใส่ไว้ทำไม

ประธาน : ไม่รู้ อันนี้ทุกครั้งเขียนอย่างนี้ใช่ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือไม่มีทางยุบครั้งที่ ๒ แล้วจะใส่พรรคสามไว้ทำไม ตั้งข้อสังเกตไว้แล้วกันครับ มันยุบแล้วไม่มีทางยุบครั้งที่ ๒ ยุบแล้วก็จบไปแล้ว

ประธาน : แล้วก่อนหน้านั้นล่ะ หรือไม่มี มีแค่ ปี ๒๕๔๐ ผ่านไปก่อนได้ไหมครับ แล้วจะให้เจ้าหน้าที่เขาค้นดู เชิญต่อก่อนนะครับ เดียวกลับมานะครับ มีอะไรครับหลังจากนี้ มาตรา ๑๑๗ ของเดิมเขาแก้ไขไหมครับ เดียวนี้เป็น มาตรา ๑๑๘ หรืออะไรไม่รู้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ก่อน มาตรา ๑๑๗ เอา มาตรา ๑๑๑ ก่อนครับ หน้า ๔๗

ประธาน : เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม แต่ควรตัดคำว่า รวม ออก เพราะเหตุว่ามาตรา ๙๓ เรื่อง สส. ไม่มีคำว่า รวม ครับ

ประธาน : สส. มีกี่พวก

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ๒ พวก ครับ แบบแบ่งเขตกับแบบสัดส่วนครับ

ประธาน : ขอดู สส. หน่อยครับ มาตราอะไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๙๓ ครับ

ประธาน : ก็เสนอได้ล่ะครับ มาตรา ๑๑๑ พรรคหนึ่ง บรรทัดแรก ควรตัดคำว่า รวม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตัดคำว่า รวม ให้เหมือนกับ มาตรา ๙๓

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๓/๓
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งไม่มี ผมว่าเอาอย่างนี้ดีกว่านะครับ อายไปใช้คำว่า
ตัดเฉย ๆ ข้อความว่า ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน ควรใช้คำว่า ประกอบด้วยสมาชิก
จำนวน แล้วก็เอาคำว่า รวม ออก เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรานั้น คือถ้าบอกว่า ตัด เฉย ๆ บางทีไม่รู้เรื่อง
ต้องเปิดดูอีกที จะใช้สั้น ใช้ยาวก็แล้วแต่ฝ่ายเลขานุการก็แล้วกัน คือแยก ๒ อันว่า วรรคหนึ่งใช้ข้อความว่า
ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนแค่นี้ ส่วนมาตราอะไร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้ถ้อยคำอย่างนี้ ควรตัด
คำว่า นี้ ออกหรือไม่ เชิญครับ มาตรา ๑๑๑ แล้วนะครับ มีอะไรไหมครับ หรือจะข้ามไป มาตรา ๑๑๗
ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นมาตราอะไร

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๑๕ ผมมีข้อเสนอ

ประธาน : เชิญเลยครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๑๕ (๔) (ก) กับ (ง) ลองพิจารณาดูครับว่า มีชื่ออยู่
ในทะเบียนบ้านนับแต่วันรับสมัครเลือกตั้ง มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าห้าปี แล้วก็ (ง) เคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกัน
ไม่น้อยกว่าห้าปี มันน่าจะรวมกันได้

ประธาน : โทษครับ มาตรา ๑๑๕ (๔) (ก) กับ (ง)

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๑๕ (๔) (ก) กับ (ง) มันควรจะรวมกันได้ มีชื่ออยู่
ในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่าห้าปี เคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่าห้าปี

ประธาน : ไม่ใช่ คนละเรื่อง คุณต้องเข้าใจความหมายแล้วว่าต่างกัน (ก) หมายความว่า
อยู่ปัจจุบันอยู่มา ๕ ปี (ง) หมายความว่า เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วอยู่มา ๕ ปี แล้วก็ไม่มีอยู่อีกแล้ว

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ครับ เพราะฉะนั้นควรจะมาอยู่ใน (ก) ดีไหม

ประธาน : ผมว่าไม่จำเป็น แยกให้ชัดดีกว่า (ก) นี้อยู่จนปัจจุบัน (ง) นั้นเคยรับราชการ
หรือเคยมีชื่อ ฉะนั้น เคย ให้อยู่กับ เคย นะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ผมเข้าใจครับ

ประธาน : แต่ว่า สสร. ขณะนี้ เมื่อสักครู่มีประชุมกิจการสภาครับ แล้วเขาพูดว่าจะช้า
หรือเร็ววันพุธนี้ ก็ขึ้นอยู่กับสมาชิกจะพูดมากไหม มีคนเขาบอกว่าสงสัยอย่างน้อยก็ต้องมีท่านหนึ่งที่พูด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานดู มาตรา ๑๑๓ หน่อยได้ไหมครับ
มาตรา ๑๑๓ หน้า ๔๔ ท่านดูวรรคสองนะครับ ที่ว่า ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเอง ให้กรรมการ
ผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการ ท่านสมาชิกบอกว่า ให้กรรมการผู้หนึ่ง เอาออกไป ความจะสวดยขึ้นเยอะเลย
ก็ได้ความว่า ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ

ประธาน : ก็กลัวเลือกหลายคน

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๓/๔
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราจะมีประธานหลายคนหรือครับ

ประธาน : ก็นั่นสิ นายกหลายคนยังได้

นายอรุณ ธรรมโน : ท่านประธานครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายอรุณ ธรรมโน : ผมขออนุญาต เมื่อสักครู่มาตรา ๑๑๑ ผมคิดว่าเขาเขียน รวม ไว้
น่าจะถูกต้องแล้ว มันไม่เหมือน มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๓ มันแน่นอนว่า ๔๘๐ คือ ๔๐๐ บวก ๘๐
แต่มาตรา ๑๑๑ ๑๕๐ แต่อาจจะเป็น ๗๖ ๗๔ ๗๗ ๗๓ ก็แล้วแต่นะครับ เขาเขียนไว้ในบรรทัดแรกว่า
จำนวนรวมหนึ่งร้อยห้าสิบคน แล้วต่อจากนั้นก็ยังไม่บอกวิธีคิดบอกว่า จำนวนรวมข้างต้น เขาก็เน้นจำนวน
รวมข้างต้น

ประธาน : น่าจะถูก เขาจะต้องมีคำว่า รวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนข้างหลังนี้มี
ร้อยเปอร์เซ็นต์ ต่อไปคุณมี ๘๐ จังหวัด นี่จะลงมาเหลือ ๗๐ จังหวัด

นายอรุณ ธรรมโน : น่าจะไม่ต้องแก้

ประธาน : ผมว่าเขาถูกกว่า สมมุติมันมี ๘๐ ผมไม่ได้หมายความว่า ๘๐ ที่เขาเขียนไว้
ไม่ควรหักทิ้งถ้าอย่างนั้น เจ้าหน้าที่จำได้ว่า มาตรา ๑๑๑ เขาออก ก็ต้องช่วยกันดูอย่างนี้ครับ บางทีเราคิด
ไม่ทัน จาก มาตรา ๑๑๑ ไปถึงมาตรา ๑๑๓ หลังจากนั้นก็มีอีกใหม่ครับ ถ้าไม่มีผมว่าเราดู มาตรา ๑๑๗
ที่เราเสนอแก้ไขเดี๋ยวนี้เป็นอะไรไม่รู้ เขาแก้ไขเราหรือเปล่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แก้ให้ ขออนุญาตนะครับ เมื่อสักครู่ท่านวิชา สัมหรือเปล่า
มาตรา ๑๑๕ หน้า ๔๙

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : พุดแล้ว จบไปแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แน่ใจ ที่ว่า

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : เคย ไม่เคย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่เอานะ โอ.เค.

ประธาน : มาตรา ๑๑๖ ไม่เป็นไร ท่านไปพูดในสภาเอง มาตรา ๑๑๖ มีอะไรใหม่ครับ
ผมคิดหนึ่งว่ามาตรา ๑๑๗ ที่เราดึงไป เขาทำให้หรือเปล่าผมไม่ได้ดู ใครช่วยดูหน่อย

นายอรัญ ธรรมโน : เขาทำให้ครับ

ประธาน : เดียวนี้เป็นมาตราอะไร

นายอรัญ ธรรมโน : มาตรา ๑๒๒

ประธาน : มอบหมายให้เขา เขาก็เชื่อเรา ท่านกรรมาธิการมีอะไรใหม่ครับ จากช่วงนี้
ไปถึงมาตราไหน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ข้ามไปมาตรา ๑๒๓ ได้ใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ขออนุญาต มาตรา ๑๑๘ ก่อนครับ

ประธาน : มาตรา ๑๑๘ ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๑๘ วรรคแรก บรรทัดรองสุดท้ายที่เขียนไว้ว่า และวัน
เลือกตั้งต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร แต่มาตรา ๑๐๗ หน้า ๔๕ บรรทัดสุดท้ายเหมือนกัน
เขียนว่า และวันเลือกตั้งนั้น มีคำว่า นั้น ครับ อันนี้ตก

ประธาน : ก็เอาอย่างนี้ดีกว่า ผมว่าเราก็ไม่รู้มันจะนั้น ไม่นั้นนะครับ เท่าไรนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๐๗ กับมาตรา ๑๑๘ ครับ

ประธาน : มาตรา ๑๐๗ กับมาตรา ๑๑๘ ผมว่าเราดึงไปว่า ดึงที่มาตรา ๑๐๗ อย่าวไปดึง
ที่มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๐๗ บอกว่า มีข้อความว่า มาตรา ๑๐๗ บรรทัดที่ ๔ ใช้ข้อความว่า วันเลือกตั้งนั้น
ต้องกำหนด เขียนยาวไปเลยนะครับ ฝ่ายเลขานุการทำไปนะ บรรทัดที่ ๔ ใช้คำว่า วันเลือกตั้งนั้นต้อง
กำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร ส่วนมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง ประโยคสุดท้ายดีกว่านะครับ ใช้
ถ้อยคำว่า วันเลือกตั้งต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร ควรบัญญัติให้เหมือนกันหรือไม่ ถ้าม
เขาไปอย่างนั้น ควรบัญญัติให้เหมือนกันหรือไม่ ไม่ต้องบอกว่าตัด ไม่ตัดอะไรออก ถูกไหมครับ เขาอาจจะ
เอา นั้น มาใส่ตรงนี้ก็ได้อ้อ อาจจะตัด นั้น ออกไปก็ได้เนะครับ เอาอย่างนั้นแล้วกัน มาตรา ๑๑๘ แล้ว
นะครับ มีอะไรใหม่ครับต่อไปนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็มีต่อไปครับ ไม่ทราบว่าจะเรื่องวรรคไม่ต้องพูดถึงนะครับ
วรรคตอนไม่ต้องพูดถึงนะครับ ถ้าวรรคตอนไม่ต้องพูดถึง

ประธาน : ถ้านักหนา ก็ลองบอกมาหน่อย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่หนักหนาหรอกครับ ผมว่าไปมาตรา ๑๒๖ ดีกว่าครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๒๑ ครับ ที่เขียนไว้ว่า มาตรา ๑๒๑ ในการที่วุฒิสภา
สมาชิกเห็นว่าน่าจะเปลี่ยนคำว่า การ เป็น กรณี ในกรณีที่

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๔/๒

ประธาน : เดียวขอคิดนิดหนึ่งครับ ท่านกรรมาธิการเห็นอย่างไรครับ รัฐธรรมนูญเดิม
เป็นอย่างไรครับ ผมว่ามีอยู่เหมือนกันนะ เมื่อสักครู่นี้ให้ดูรัฐธรรมนูญอื่น ๆ ดูหรือยัง

เจ้าหน้าที่กรรมาธิการ : ก็คือเกี่ยวกับการยุบสภาใช่ไหมครับ ก็คือปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๓๔
มีเหมือนกันครับ มีเหตุการณ์เหมือนกัน แล้วปี ๒๕๔๐ มีว่า การยุบสภาคือเหตุการณ์เดียว ทำได้ใน
เหตุการณ์เดียวกันครั้งเดียวกัน เหมือนกันครับ บัญญัติเหมือนกัน

ประธาน : มาตรา ๑๒๑ มีไหมครับฉบับเก่า

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ คำว่า ในกรณี มันหมายความว่ามันมีทางเลือก
ว่า กรณีที่ ๑ กรณีที่ ๒ กรณีที่ ๓ จึงจะใช้คำว่า ในกรณี ส่วนในการ หมายความว่าในเรื่องนี้เรื่องเดียวครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับ วุฒิสภามันมีการแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่ง
ได้หลายอย่าง มันก็อย่างที่ท่านบอกว่า ในกรณีมันมีหลายอย่างถึงใช้กรณี ก็ไม่ขัดข้องครับ เพียงแต่ทักท้วง
ครับ

ประธาน : กรรมาธิการเห็นอย่างไรครับ ท่านเห็นว่าถูกอยู่แล้ว เชิญครับท่าน มีความเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี เราก็คือว่าไม่ทักท้วงข้อนี้ครับ เชิญไปครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไปดูมาตรา ๑๒๖ หน้า ๕๓ วรรคสาม ที่ว่า การออกเสียง
ลงคะแนน บอกว่า ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงได้เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง ควรจะเป็น หนึ่งเสียง หรือ
เสียงหนึ่ง

ประธาน : ประธานเสียงหนึ่งเท่านั้นครับ ถ้าคุณตัดอย่างนั้นคุณก็ต้อง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่

ประธาน : เดียวฟังนิด เพราะถ้าคุณไปแก้ของประธานเขา คุณก็ต้องแก้ของสมาชิก
อ่านวรรคนี้ตอนแรกสิครับ ประธานเองก็มีเสียงหนึ่งแล้ว แล้วมาออกอีกทีก็อีกเสียงหนึ่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่แก้ครับ

ประธาน : เชิญต่อไปครับ กรรมาธิการไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นใช่ไหมครับ เมื่อสักครู่นี้
เชิญต่อไปครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๓๒ ครับ

ประธาน : อย่าเพิ่งครับ ทางนี้จะมีอะไรก่อนมาตรา ๑๓๒ ไหม ถ้าไม่มีก็เชิญท่าน
ท่านอนุกรรมาธิการมีอะไรไหมครับ ก่อนมาตรา ๑๓๒ เชิญท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๓๒ (๑) การประชุม ให้วุฒิสมาชิกทำหน้าที่รัฐสภา
ตามมาตราเท่านั้นเท่านั้นครับ แล้วมีข้อความตอนท้ายว่า โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของ
วุฒิสภา ดูมันยังขาดข้อความอะไรอยู่ครับ

ประธาน : ลองเสนอได้ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมว่า เท่าที่มีอยู่ มากกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพราะตรงอื่นมันมีคำว่า เท่าที่มีอยู่

ประธาน : ต้องดูว่ามาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๑๘๙ มันเขียนอะไร ลองย้อนกลับไปดูแต่ละมาตราเลย เพราะว่าผมไม่รู้ว่ามีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่เขาพูดมันจากแต่ละมาตรามันหมายถึงอะไร มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ ผู้สำเร็จ ต้องปฏิญาณ วุฒิทำหน้าที่ มาตรา ๒๒ ส่วนมากจะเป็นเรื่องราชบัลลังก์ทั้งนั้น ตั้งผู้สืบราชสันตติวงศ์ แจ่งสมาชิก มาตรา ๒๒ เป็นเรื่องแก้ไขกฎมนเฑียรบาล มาตรา ๒๔ แจ่งทั้งนั้นเอง และมาตรา ๑๘๙ เท่านั้น มาตรา ๑๘๙ คืออะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๑๘๙ วรรคสาม บรรทัดสุดท้าย

ประธาน : มันมีเท่าที่อยู่ ฉะนั้นเอาเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ฉะนั้นตรงนี้ก็อาจจะเติมว่า ควรจะเติมข้อความว่า เท่าที่มีอยู่หรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๘๙ ก็ใช้ได้ครับ มาตรา ๑๓๒ เติมเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๘๙ หรือไม่ครับ ผมว่าเสนอไปเขาคงเติมอันนั้นครับ มีอะไรอีกไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีมาตรา ๑๓๙ (๓) มันจะต้องขึ้นศาลฎีกาก่อนปกติหลาย ๆ แห่ง อยู่ ๆ ศาลรัฐธรรมนูญขึ้นมาก่อนตรงนี้ จะเอาศาลฎีกาไว้หน้าศาลรัฐธรรมนูญไหมครับ

ประธาน : เห็นด้วย แล้วมันจะมีอีกประธานอะไรต่ออะไร ก็เสนอเป็นข้อเสนอว่าสมควรให้เรียงลำดับ ถ้าเรียงลำดับในรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญมันมาก่อนหรือ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนั้นมันหมายถึงหมวด แต่ว่าถ้อยคำในวรรค มาตราต่าง ๆ ก็จะมีศาลฎีกา

ประธาน : ไม่มีประธานศาลฎีกาก่อน ก็แล้วแต่ ก็เสนอไว้ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ มาตรา ๑๓๙ (๓) ข้อความที่ว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ ควรใช้ศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ควรใช้ข้อความว่านะครับ เคารพครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๕๓ วรรคสาม หน้า ๖๘ ครับ

ประธาน : เดียวขอโทษที่ย้อน มาตรา ๑๓๙ เติมเดี๋ยวนี้นะครับ จะดูว่าเขาแก้ไขให้เขาใหม่ เสียข้างมากเป็นประมาณ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่แก้ครับ ยังอยู่ครับ

ประธาน : ผมว่าเขามีความหมาย เขามีความหมายเป็นสำคัญหรือเป็นอะไรพวกนั้น ไม่ได้หมายความว่าโดยประมาณ โอ.เค. ครับ เคารพครับ

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๔/๔

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๕๓ บรรทัดสุดท้ายเลยครับ ผมขอตัดคำว่า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ขอตัดคำว่า ที่กำหนดใน คือ ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เพราะมันยื่นเยื่อโดยไม่มีเหตุจำเป็นครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผมขออนุญาตท่านประธานครับ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๕๗ วรรคสองครับ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หน้า ๗๐ ครับ ไม่มี ที่กำหนด ครับ

ประธาน : มาตรา ๑๕๓ วรรคสาม บรรทัดสุดท้ายข้อความว่า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ควรแก้ไขเป็นว่า ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความมาตรา ๑๕๗ วรรคสอง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความตอนท้ายของมาตรา ๑๕๗ วรรคสองหรือไม่ โอ.เค. ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๕๔ บรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๑๕๔ เช่นเดียวกันครับ ผมขอเอาข้อความตอนท้ายสุดเลยคำว่า ต่อไป มาขยายความว่า การดำเนินการต่อไป

ประธาน : อยู่ที่ไหนครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : บรรทัดเดียวกันนะครับ และให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ แล้วแต่กรณี มันเป็นหลักภาษาครับ มันเป็นการขยายความ ต่อไป ขยายความคำว่า ดำเนินการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : รัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ประธาน : ความหมายเขาเป็นอย่างนี้ผมว่า นายกรัฐมนตรีจะดำเนินการตาม มาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ ต่อไป หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๕๑ ต่อไป คือคำว่า ต่อไป เขาจะหลังคำว่า มาตรา แต่มาตราอะไรมันแล้วแต่กรณี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมยังคิดนะครับว่า เห็นด้วยกับท่านวิชาว่า ดำเนินการต่อไป ตามไหน

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๕/๑
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มันก็ได้ทั้งสองอัน แล้วแต่จะครับ

ประธาน : ถ้าเป็นผมอ่าน ผมจะอ่าน ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ ต่อไป หรือว่า
ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๑ ต่อไป

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ภาษาพูดอาจจะเป็นอย่างนั้นได้ แต่ภาษาเขียนมันน่าจะขยาย

ประธาน : ดำเนินการต่อไป เชิญครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ถ้าไม่อย่างนั้นก็ตัดคำว่า ต่อไป ทำยออกไปเลยครับ

นายรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ หรือ ๑๕๑ แล้วแต่กรณี แล้วแต่กรณีนี้แล้วแต่ว่าเหตุจะเป็น
ว่าจะใช้อะไร

ประธาน : ผมว่าเขาไม่เอา ต่อไป ออกเนะครับ แต่ว่าจะอยู่ตรงไหนเท่านั้น ก็แล้วแต่
กรรมการส่วนใหญ่จะเห็นอย่างไร จะให้เขาย้ายที่ใหม่ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมเห็นว่าต่อไปหลังนี้ถูกแล้ว

ประธาน : ต้องถามเสียงส่วนใหญ่ แต่ว่าถ้ากรรมการเห็นอย่างนี้ แล้วท่านวิชาเห็น
อย่างอื่น ไปพูดในสภาได้เนะครับ เชิญครับ แต่ละท่านว่าอย่างไรครับ จะคงไว้ ต่อไป ตรงนี้ หรือว่าจะย้าย
ต่อไป ไปไว้หลังดำเนินการ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือโดยหลัก ดำเนินการต่อไป น่าจะอยู่ใกล้กัน แล้วถึงจะบอก
ตามไหน เป็นการขยายความว่าต่อไปตามไหน

ประธาน : ไม่มีปัญหาเนะครับ ก็ฟังเสียงส่วนใหญ่แล้วเราก็ดำเนินการตามนั้น ดำเนินการ
ตามนั้นต่อไป เชิญครับ ว่าอย่างไรครับแต่ละท่าน เอาอย่างนั้นเนะครับ ผ่านไปเนะครับ ถ้าท่านวิชาตั้งใจ
ก็พูดในสภาก็แล้วกัน เชิญครับ เชิญต่อครับ ถ้าเป็นถ้อยคำแก้ได้เนะครับ ท่านสวดศรีตั้งใจแก้ไขอะไร แก้ตรงนี้
ก็ได้เนะครับ เชิญครับต่อจาก มาตรา ๑๕๕

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือ ชุดอนุกรรมการมีเรื่องที่ว่าอะไรควรอยู่ติด อะไรควรย้าย
มาอยู่ติด เยอะเลย อันนี้ท่านประธานบอกไม่ต้องทำแล้ว มันก็ตัดไปได้เยอะ ก็มี มาตรา ๑๖๐

ประธาน : ก็เดี๋ยวกก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ท่านวิชาเสนอ

ประธาน : มาตรา ๑๖๐ เรื่องสำคัญใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือ โอ.เค. มันก็อ่านได้ครับ ผมว่ามันเป็นเรื่องเทคนิคของ
โรงพิมพ์ครับ ท่านวิชาช่วยดู มาตรา ๑๖๐ ที่ท่านจะเสนอหน่อย

ประธาน : แต่ฝ่ายเลขานุการอย่าลืมที่บอกว่าไม่จบบรรทัด แล้วขึ้นบรรทัดใหม่อะไรต่อ
อะไรนี้ ดึงไปด้วยเนะครับว่าให้เขาไปตรวจสอบดู ตอนท้ายเราจะลงท้ายอย่างนั้น

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๕/๒
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๖๐ ผมขอเสนอว่า ให้เอาข้อความตอนท้ายของ
มาตรา ๑๖๐ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่าสองปีแล้ว มาต่อท้ายคำว่า
มาตรา ๑๕๙ บรรทัดที่ ๓ ครับ

ประธาน : อันนี้ไม่แน่ใจ ท่านกรรมการเห็นอย่างไรครับ คือข้อความเหมือนกันหมด
เพียงแต่ว่า คำว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการมาเกินกว่าสองปีแล้ว จะไปไว้ตรงกลางหรือจะไว้ตรงนี้
ความจริงตรงนี้มันก็ชัดเจนนะครับ แต่ว่าแล้วแต่ ท่านอื่นเห็นอย่างไรครับ มีท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
ว่าจะเปลี่ยนแปลงจากที่เขาบัญญัติไว้ นอกจากท่านวิชาเสนอ เห็นคงตาม เห็นว่าไม่ต้องแก้ไขไหมครับ
ท่านวิชาตั้งใจพูดต่อ นะครับ ท่านวิชา มีอะไรก่อนไหมครับ อนุกรรมการเป็นอย่างไรครับ มาตรา ๑๖๐
แล้ว มีอะไรไหมครับ หลังจากมาตรา ๑๖๐

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๑๕๗ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของ
ศาลซึ่งจะต้องดำเนินการ อันนี้ผมย้ายประโยคสุดท้ายคำว่า ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ มาต่อท้าย
เลยครับ ซึ่งจะต้องดำเนินการในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปโดยยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญและ
ตามกฎหมาย

ประธาน : รู้สึกที่ผ่านมามีทั้งหมดจะลงท้ายด้วย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
หมด รัฐธรรมนูญต่าง ๆ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คือไม่น่าจะไปอยู่ท้าย เพราะว่ามันขึ้นต้น ในพระปรมาภิไธย
ผมว่างดงามกว่า

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการช่วยตรวจสอบของเดิมที่ผ่านมามีทั้งหมด เป็นข้อสังเกตไว้ก่อน
แต่ถ้าขอตรวจสอบ ไม่ใช่เฉพาะปี ๒๕๔๐ นะครับ เพราะว่า พิจารณาพิพากษาคดีนี้จะอยู่ในรัฐธรรมนูญ
ทุกฉบับ มาตราแรกของศาล เห็นก่อนครับ อันนี้ให้เขาตรวจสอบก่อน มีอะไรอีกไหมครับนอกเหนือจาก
มาตรานี้

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : กราบเรียนท่านประธานครับ หน้า ๙๒ ครับ

ประธาน : จาก ๗๑ ไปนี้ท่านไม่มีอะไรแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอไล่ชนิดหนึ่งนะครับ
จากของเดิม มาตรา ๑๔๘ เดิมเป็นมาตราอะไร การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เราจะดูว่าเขาแก้ไขเรา
ใหม่ ประมาณมาตรา ๑๕๐ กว่า ๆ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๕๒ ครับ เขาชวน ผู้สูงอายุ
ก็ยังใช้คำเดิมอยู่ ตรงนี้ถ้าอย่างนั้นควรจะให้เป็นว่า ผู้พิการหรือผู้ทพพภาพ ไซ้ใหม่ ช่วยทำเครื่องหมาย
ไว้หน่อยนะครับ คราวที่แล้วเราก็ไม่ได้ติง แต่ว่าเราติงใหม่คราวนี้ มาตรา ๑๕๒ เดิมเราติงเรื่องสัดส่วน
หญิงชาย จะใช้ ชายหญิงใหม่ แต่ว่าผมว่าปล่อยเขาเถอะ แต่ว่าข้อความที่ว่า หรือผู้พิการหรือผู้ทพพภาพ
นั้น ควรใช้ข้อความว่า ผู้พิการหรือผู้ทพพภาพ หรือไม่ ควรตัด หรือ หน้า แต่เพิ่มคำว่า ผู้ ความจริงเราไม่

คณะกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๕/๓
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ต้องไปพูดเลย บอกว่า หรือ ข้อความว่า หรือผู้พิการหรือผู้พิพากษา ควรแก้ไขเป็น ผู้พิการหรือผู้พิพากษา
หรือไม่ แค่นั้น มาตรา ๑๕๒ บางทีมันก็ผ่านตาไป เป็นเพราะว่ามันมีขีด ๆ อยู่เราก็ไม่ได้ดู คราวนี้
มาตรา ๑๔๘ ของเดิม มาตรา ๓๐ พรรคสอง มาตรา ๘๖ พรรคสอง ขอย้อนกลับไปดู มาตรา ๘๖ เป็น
มาตรา ๘๗ ใช้นิยมครับ สัดส่วนของหญิงชายที่เท่าเทียมกัน ถูกแล้ว เขาอยากจะเป็นอย่างนั้น ให้หญิง
ขึ้นหน้า ส่วน มาตรา ๓๐ ชายขึ้นหน้า กรณี มาตรา ๑๕๙ ละ โฉนนี้เป็นอะไรครับ ผู้แทนประชาชน เราพูดถึง
พรรคใช้นิยม เราดึงเข้าไปเขาขอมตามเรานะครับ โอ.เค. แล้วคำว่า ใน เขาตัดใหม่ บรรทัดที่ ๔ คำว่า ใน
คือ โอ.เค. คำว่า ใน เขาเอาไว้หมด เพราะว่าเราก็ว่าเขาไม่ได้ เขาขอมเรา ผู้แทนของ ก็ใช้ได้แล้ว
มาตรา ๑๖๔ เราเสนอตัดไปเขาไม่เอาใช้นิยม เป็น มาตรา ๑๖๘ โอ.เค. ครับ คราวนี้ถึงหน้าของท่าน
เมื่อสักครู่ท่านว่าหน้าอะไรนะครับ มาตราอะไรนะครับ ฝ่ายอนุกรรมการ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : หน้า ๙๒ ครับ มาตรา ๒๑๐

ประธาน : มาตรา ๑๙๗ เดี่ยวย้อนกลับมาดูนะครับที่ท่านพูดไว้ หน้า ๙๒ มาตรา ๒๑๐

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : มาตรา ๒๑๐ ใน (๑) ในกรณีที่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๐๔ ในที่นี้ควรมี ๒๐๔ (๑) ด้วย
จะได้ตรงกับความมุ่งหมายของมาตรานี้ครับ

ประธาน : (๒) ก็ต้องมาเติม

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : (๒) ก็ต้องเติม มาตรา ๒๐๔ (๒) ด้วยครับ เพราะใน (๓) ก็เขียนไว้

ชัดเจนว่า มาตรา ๒๐๔ (๓)

ประธาน : ก็ โอ.เค. (๑) (๒) มันไปอ้างอย่างนั้นลำบากผมว่า ผมจะตั้งนะครับ ที่ผม
บอกว่าอ้าง (๑) (๒) ไม่ได้ เขาอ้าง มาตรา ๒๐๔ จะถูก เพราะเห็นว่าถ้าท่านดูต่อไปนะครับ มันจะมีกรณี
ของพรรคสอง เขาไม่เลือกผู้พิพากษาเอง ไม่เลือกตุลาการเอง ซึ่งมันจะไม่เข้า (๑) แต่ถ้าอ้าง มาตรา ๒๐๔
ก็หมายถึงทุกคนที่มาจากศาลฎีกา

นายวีระพล คงมั่น : ขอโทษครับท่านประธาน ความหมายของท่านประธานหมายถึงว่า
มันคลุมแล้วใช้นิยมครับ

ประธาน : ความหมายของผมหมายความว่า มาตรา ๒๐๔ เดิมจะดีกว่าที่ไม่ระบุพรรค
ที่ไม่ระบุอนุมาตรา เพราะเหตุว่าถ้าท่านดู มาตรา ๒๐๔ ถ้าไปบอก กรณีที่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ได้รับเลือกจากศาลฎีกาตามมาตรา ๒๐๔ (๑) มาตรา ๒๐๔ (๑) ถ้าจะไปดูเฉพาะเลือกผู้พิพากษาศาลฎีกา
ในกรณี (๒) ที่บอกว่า ศาลปกครองสูงสุด นี้ เฉพาะที่เลือกจากตุลาการศาลปกครองสูงสุด แต่พรรคสอง
ของมาตรา ๒๐๔ เขาพูดถึงกรณีที่ไม่ใช่ผู้พิพากษาสมัครใจ ให้เลือกบุคคลภายนอกไปเป็นได้ ศาลปกครอง
สูงสุดคือศาลฎีกาก็ดี ฉะนั้นไว้ มาตรา ๒๐๔ มันจะดีกว่า ลอย ๆ ไม่อย่างนั้นจะเกิดปัญหา เห็นด้วยไหมครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๕/๔
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ก็ผ่านไปนะครับ เราจะกลับไปที่ มาตรา ๑๙๗ ใหม่ครับ ของท่านที่เสนอไว้หน้านะครับ เขาเอาบทบัญญัติให้ดูนี้
ผมอ่านของคุณไม่ค่อยรู้เรื่อง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ กษัตริย์เป็นประมุขสูงสุดของประเทศ พระราชบัญญัติ
ก็ดี คำวินิจฉัยของศาลก็ดี การอื่นซึ่งจะมีบทกฎหมายระบุไว้โดยเฉพาะก็ดี จะต้องกระทำในนามของกษัตริย์
นี้ฉบับแรกเลยนะครับ ฉบับที่ ๒ หลังจากนั้นจะพูดเฉพาะการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี การพิจารณา
พิพากษาอรรถคดี ปี ๒๕๓๕ กับ ปี ๒๕๓๕ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีท่านว่าเป็นอำนาจของศาล
โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามกฎหมายและในนามพระมหากษัตริย์ ปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ ปี ๒๕๕๒
ปี ๒๕๑๑ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจศาลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย
และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ แล้วก็ปี ๒๕๐๒ ศาลใช้อำนาจตุลาการ ทั้งนี้ ในพระปรมาภิไธย
พระมหากษัตริย์ ปี ๒๕๑๗ ปี ๒๕๒๑ ปี ๒๕๓๔ แก้ไขปี ๒๕๓๘ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจ
ของศาลชั้นต้นดำเนินการตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ก็คงจะใช้แบบนี้ดีกว่า
ใหม่ครับตามของเขา ถ้าอย่างนั้นก็ไปทำตามของเขาแล้วกันนะครับ เชิญท่านอนุกรรมการต่อครับ
มาตรา ๒๒๖ ครับ ของเก่าหน้าครับ เดียวนี้เป็นอะไรก็ไม่รู้ มาตรา ๒๓๐ ที่เราเสนอไป มาตรา ๒๓๑ เขาแก้
ให้เราหรือเปล่า

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : เขาไม่เต็ม องค์กรอื่น เขาถือว่าใช้ได้แล้ว ใน (๑) วรรคสอง

ประธาน : คือความจริงผมเองผมก็ไม่ค่อยรู้สึกเท่าไรนะครับ คงไม่ได้หมายถึงองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญฉบับอื่นหรอกนะครับ ที่เราติงไปก็โดยเหตุที่ว่า เกรงว่าจะไปแปลว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ
ฉบับอื่น ซึ่งมันไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น โอ.เค. ครับ เราก็ผ่านไปได้นะครับ ไม่ติดใจข้างสอง มาตรา ๒๓๑/๑
ในนี้เป็นมาตราอะไร -----

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ พุทธชาติ ๖/๑
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๒๓๑/๑ คือเดี๋ยวนี้อะไร มาตรา ๒๓๖ น่าจะใช้ คำว่า กระทำ เป็นมาตรา ๒๓๗ หรือครับ
มาตรา ๒๓๗ กระทำ อยู่ไหน เราไปดึงเขาตรงไหน บุคคลดังกล่าวกระทำ บรรทัดที่ ๕ สงสัยเขา
จะตัดให้เรา เขาตัดออกใช้ใหม่ เขายอมตามเรานะครับ ผมว่าเขายอมเราซึ่งอย่างน้อยกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว
นะครับ มาตรา ๒๓๓/๑ ครับ คือมาตรา ๒๓๙ หรือ และหรือ อยู่ไหน เขาแก้แน่เพราะเขาแก้มาแล้ว ในกรณี
ที่ หรือเพิกถอน เขาแก้แล้ว แต่ความจริงเขาแก้ไว้ก่อนแล้ว แต่เราดึงเขานะครับ โอ.เค. ครับ มาตรา ๒๓๕
คำว่า ของ ก็ต้องแก้เพราะเกินมา มาตรา ๒๓๕ วรรคห้า ใช้ใหม่ คำว่า ของ เกินมาตัดทิ้งไปก็ถูกต้อง
มาตรา ๒๓๗ อีก ๒ มาตราต่อไป ด้านรัฐวิสาหกิจในมาตราหนึ่ง ตัดคำว่า หรือ เราดึงไปเขาไม่เอาหรือ
มีคำว่า หรือ เกินมาหรือเปล่า หน้า ๑๐๙ ครับ ข้อ ก เราดึงไป แต่เขาไม่ได้แก้ นะครับ คือจะเห็นได้ว่า
เราดึงไปว่า ควรตัด ปลายบรรทัดของบรรทัดที่ ๒ มีคำว่า หรือ หรือรัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น
เขาไม่ได้ตัด คราวนี้เราควรจะให้ตัด หรือ ตัวแรกออกใหม่ เขาไม่ตัดเราจะเข้าไปใหม่หรือไม่สนใจแล้ว
มัน หรือ ควรจะมีตัวเดียว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ดึงไป

ประธาน : ผมว่าดึงไปใหม่ นะครับ เพราะเขาไม่ตัดเราไม่ว่า และรายงานเราบอกควรเพิ่ม
เขาเอาตามเรา รายการผลการตรวจสอบ เขาเอาตามเรานะครับ ในข้อนี้ตอนท้ายที่บอกให้เพิ่มคำว่า
รายงาน เขาเพิ่ม แต่คำว่า หรือ เขาไม่เอา เราเข้าไปอีกทีแล้วกันเฉพาะส่วนเกี่ยวกับ หรือ ฝ่ายเลขานุการ
จดทันนะครับ ใช้คำเดิมให้ตั้งแต่ และใน (๓) ตัดทิ้งไปนะครับ ฝ่ายเลขานุการเจ้าหน้าที่จากมาตรา ๑๕๒
เราให้เขาแก้ไปไหน โดดมาที่นี่เลยหรือยังมีอีก ผมไม่ได้ Tick ไว้ จดไว้หรือเปล่า จากมาตรา ๑๕๒ มาถึง
มาตรา ๒๓๗ เรามีเสนอให้เขาปรับปรุงอะไรใหม่ที่ผ่านมาแล้ว บังเอิญผมไม่ได้จด มัวแต่พูด มีใหม่ลองบอก
มา มาตราอะไรผมจะได้จด ไว้ทีหลังก็ได้ พอเสร็จแล้วมาบอกผมนะครับ จากนั้นเราไปมาตรา ๒๓๗ แล้ว
มาตรา ๒๔๒ ที่เราเสนอไป ไม่มีปัญหา นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขอแทรกหน่อยได้ไหมครับ ของมาตรา ๒๔๒ วรรคสอง
ของใหม่ นะครับ ให้ผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธาน
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผมว่าประธานมีคนเดียว

ประธาน : เมื่อสักครู่ก็พูดมาทีหนึ่งแล้ว ท่านไปพูดได้นะครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่ก็มีมาตรานี้
ทำนองนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขาไม่ยอม

ประธาน : แต่เขาก็บอกว่าเดี๋ยวนี้อะไรเป็นสุนเซน สุนเซนเป็นนายก ๒ คน ฝ่ายท่าน
อนุกรรมการจะไปมาตราไหน ไม่มีแล้วนะครับ ผมขอไล่ตรงนี้ก่อนนะถ้าอย่างนั้น มาตรา ๒๔๕ ที่แจ้งไป
เขาเอาอย่างไรครับ มาตรา ๒๔๕ เดี๋ยวนี้อะไร มาตรา ๒๕๐ หรือ ที่บอกว่าให้ตัด คราวละ มาตรา ๒๔๕

คณะกรรมการวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พหุชาติ ๖/๒

ผมเลยไม่รู้ มาตรา ๒๔๕ วาระของใคร คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พรรคห้า มีวาระ เรียบอกให้ตัด
คราวละ ๒ ใหม่ เขาตัดออกแล้วครับ เขาตัดคำว่า คราวละ ออกไปแล้ว ในหน้า ๑๑๔ ของใหม่ เดิม พรรคห้า
ของมาตรา ๒๕๒ เขาจะมีคำว่า ให้ดำรงตำแหน่ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นวาระเดียว

ประธาน : มีวาระการดำรงตำแหน่ง เดิมหลังจากดำรงตำแหน่งเขาใส่ คราวละ เอาไว้
เราตั้งไปว่าควรจะตัดออก เขาก็ตัดออกแล้วนะครับ มาตรา ๒๕๓ เดิม เรื่องตายอยู่ในนั้นก็ยังไม่รู้ ยังใส่อยู่
นะครับ มาตรา ๒๖๒ เขายังถือว่าตายอยู่คนละเรื่องกับพ้นตำแหน่ง เราจะตั้งอีกใหม่ มาตรา ๒๕๓ เดียวนี้
เป็นมาตรา ๒๖๒ นะ ท่านลองดูหน่อยในหน้า ๑๒๐ ของใหม่ มาตรา ๒๖๒ เราได้ตั้งไปคราวที่แล้ว ในกรณี
ที่มีการยื่นบัญชีเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย เราตั้งไปว่า น่าจะตัด
คำว่า หรือตาย ออก เพราะความตายก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งอยู่แล้ว เขาก็ไม่ได้ตัด ให้ตั้งใหม่
ใหม่ครับ ท่านกรรมาธิการเป็นอย่างไรครับ

นายวีระพล คงมั่น : เห็นควรตั้งใหม่ครับ

ประธาน : ไม่เป็นไรผมไม่ว่าอะไร ถ้ามเสี่ยงส่วนมากครับ ท่านเห็นอย่างไร ผมทำตาม
เสี่ยงส่วนมากแล้วกัน พ้นตำแหน่งเป็นเหตุครับ เป็นเหตุอยู่แล้วเหตุพ้นตำแหน่งของข้าราชการการเมือง
ตายนี่พ้นครับ เพราะว่าถูกลูกจากโง่งมาทำไม่ได้ ท่านวิจิตรครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เห็นด้วยครับ

ประธาน : เห็นด้วยแปลว่าเอาไว้หรือเอาออกครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เอาออกครับ

ประธาน : ท่านวัชราครับ ท่านวีระพลครับ ท่านวิชัยนะครับ ไม่มีใครเห็นเอาไว้ นะครับ
โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้นตั้งไปอีกครั้งนะครับ มาตรา ๒๖๒ นะครับ ถ้าเขาจะเอาไว้ก็ไม่ว่ากันแต่ว่าตั้งไป
ถ้าอย่างนั้นโดดไปมาตรา ๒๙๖ นะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๒๖๕ แทรกหน่อยได้ไหมครับ

ประธาน : ได้ครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๒๖๕ (๓) บรรทัดสุดท้ายนะครับ ปฏิบัติกับบุคคลอื่น
ปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ดีไหมครับ

ประธาน : บุคคลอื่น ดึงก็ได้นะ แต่ผมจำได้ว่ามันมีคำว่า กับ อยู่ที่เราผ่านมา

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มันเป็นตัว

ประธาน : ผมเห็นด้วย ท่านกรรมาธิการเห็นด้วยไหมครับ จะตั้ง ปฏิบัติกับ กับ ปฏิบัติต่อ
ท่านจะเอาอะไร ในหน้า ๑๒๒ ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : หน้า ๑๒๒ มาตรา ๒๖๕ (๓) บรรทัดสุดท้าย บรรทัดที่ ๓
ปฏิบัติ นะครับ หน่วยราชการอะไรต่ออะไรนี้ ปฏิบัติกับบุคคลอื่น หรือ ปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ปฏิบัติกับ
หรือ ต่อ ก็เสนอไปแล้วกันนะครับ มาตรา ๒๖๕ (๓) ว่า ข้อความในนี้ที่ว่า ปฏิบัติกับบุคคลอื่น ๆ ควรจะใช้
ถ้อยคำว่า ปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ หรือไม่ เชิญต่อไปครับท่านวิชามีอะไรไหมครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ไม่มีครับ

ประธาน : จนถึงมาตรา ๒๙๖ นะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ยังหาไม่เจอ

ประธาน : ถ้านั้นก็ย้อนมาที่หลังนะครับ ผมจะพูดมาตรา ๒๙๖ ก่อน มาตรา ๒๙๖

เราเสนอไป ความจริงผมเสนอแนะครับให้เขาแก้ไข เขาได้แก้ไขตามนั้น แต่ว่าผมมานั่งดูอีกทีแล้ว เรายก
ให้แก้วรรคหนึ่งกับวรรคสาม ด้วยเหตุผลท่านคงจำได้ ของเดิมที่เขาบอกว่า ผู้พิพากษาศาลฎีกาที่เกษียณ
อายุในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ผู้พิพากษาเขาไม่ให้เกษียณอายุ แล้วนี่เขาจะให้เป็นผู้พิพากษาอาวุโส วาระ
เริ่มแรกจะให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาที่เกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๐ สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาอาวุโส
ในศาลฎีกาได้ จนกว่าจะมีการปรับปรุงกฎหมาย เราตั้งไปว่าใช้ข้อความไม่ถูก นิระบุเฉพาะผู้พิพากษา
ศาลฎีกา ศาลฎีกาจะมีหลายตำแหน่งนะครับ หัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา และอะไร
ต่าง ๆ เยอะแยะนะครับ ซึ่งเขาไม่ได้เกษียณอายุที่อายุ ๖๐ ปี แต่ว่าพออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วใน
งบประมาณไหน ปีต่อไปเขาไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสได้ ฉะนั้นผมก็เลยขอแก้ถ้อยคำซึ่งเขาก็แก้ให้ว่า
ให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
และถ้อยคำอื่นก็เป็นตามนั้น อันนี้ถูกต้อง แต่เราขอเสนอแก้วรรคสาม แล้วเขาก็แก้ตามนี้เลยนะครับ เพราะ
วรรคสามที่เขาเขียนมาว่า กฎหมายที่อะไรนี่นะครับจะมีเรื่องเกษียณอายุเหมือนกัน เขาจะใช้คำเดิมว่า
กฎหมายที่จะตราขึ้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะต้องมียกข้อยกเว้นให้ผู้ที่จะเกษียณอายุราชการในระยะ
๑๐ ปีแรก นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทยกยเกษียณอายุราชการแบบขั้นบันได และสามารถ
ขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสได้ ความหมายก็คือว่า เกษียณอายุมันไม่เกษียณ ฉะนั้นผมก็ขอแก้
แล้วเขาก็แก้ตามว่า จะต้องมียกข้อยกเว้นให้ผู้ที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใด ในระยะ
๑๐ ปีแรก คำว่า และ ก็เกินมา ในระยะ ๑๐ ปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทยกยพัน
จากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้นแบบขั้นบันได นี่คือข้อความที่เขียนไว้ แล้วก็สามารถขอไป
ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในปีงบประมาณต่อไปได้ เขาแก้ตามเราแล้วนะครับ สิ่งที่ผิดอยู่ชัด ๆ
ขณะนี้นะครับในวรรคสาม คำว่า และ ในบรรทัดที่ ๒ เกินมา ฝ่ายเลขานุการนะครับ แล้วก็คำว่า บรรทัด
สุดท้ายพอ ขั้นบันได แล้วมันต้องวรรค แล้วต้องมีคำว่า และ นะครับ -----

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๗/๑
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ในขณะที่เดียวกัน คำว่า ทะยอย ผมไปเปิดพจนานุกรมแล้วเป็น ทะยอย สิ่งที่มีนผิตโดยไมทันได้คิด แล้วเสนอ
ให้เขาแก้ก็คือตรงนี้ครับ ในบรรทัดที่ ๓ ข้อความที่บอกว่า จะต้องมืบทบัญญัติให้ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปี
บริบูรณ์ในปึงบประมาณใดในระยะสิบปีแรก นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทะยอยพ้นจาก
ตำแหน่งที่ดำรงอยู่ และไปย้าว่า เมื่อสิ้นปึงบประมาณนั้น นั้น กลายเป็นปึงบประมาณที่เขาอายุ ๖๐ ปีครับ
อันนี้ความหมายมันผิต เขาคงจะอธิบายความหมายว่าเขาต้องการอะไร กฎหมายนี้เราจะเห็นได้ว่า
วรรคหนึ่งเขากำหนดให้ผู้พิพากษาซึ่งปัจจุบันไม่ได้เกษียณที่ ๖๐ ปี แต่พอ ๖๐ ปีแล้วจะต้องไปเป็นอาวุโส
เขาเขียนบอกให้อยู่ได้ถึง ๗๐ ปี ไม่ต้องไปเป็นอาวุโส ไซ้ใหม่ครับ ถ้าไม่มีวรรคสามนี้ก็หมายความว่า
ตั้งแต่กฎหมายออกภายใน ๑ ปี ป็นหน้า คนที่จะเกษียณ พุดง่าย ๆ ไซ้คำว่า เกษียณ แต่ว่าความจริงไม่ใช่
จะไปเป็นอาวุโสนี้ ในวันที่ ๓๐ กันยายนนั้นเขาไม่เกษียณแล้ว ปีต่อไปโดยหลักเขาจะไม่เกษียณ ที่เขา
บอกให้เป็นชั้นบันไดก็คือให้ไปอีกปีหนึ่งหรืออย่างไรรนี้ แต่ไม่ใช่ ๗๐ ปีเลย เพราะว่าถ้าเราไม่มีวรรคสาม
หมายความว่าเขาจะอยู่ได้จนถึง ๗๐ ปี ในตำแหน่งนั้น ท่านนี้ก็ออกใหม่ครับ คือแทนที่จะ ๖๐ ปี เป็น
๗๐ ปี แต่จุดที่เขาต้องการเขามาใส่วรรคสามนี้ก็คือว่า เป็น ๖๑ ป็นะ ต่อไปเป็น ๖๒ ป็นะ ต่อไปเป็น
๖๓ ป็นะ อะไรจนกระทั่งถึง ๗๐ ปี ทะยอยไซ้ใหม่ครับ ทะยอยพ้น ปีแรก ๆ ก็ได้แค่ปีเดียว ปีต่อไปก็ได้
ขยับ ๆ ไป จนกระทั่งในที่สุดทุกคน ๗๐ ปีหมด ความหมายของเขา คราวนี้เมื่อเราไปแก้ ผมเองไปใช้คำว่า
เมื่อสิ้นปึงบประมาณนั้น มันจะกลายเป็นว่า สิ้นปึงบประมาณที่เขาอายุ ๖๐ ปี เขาต้องออก เพราะฉะนั้น
ผมจะขอปรับอีกทีหนึ่ง ช่วยคิดด้วยนะครับ ว่าในหน้า ๑๖๔ คำว่า และ บรรทัดที่ ๒ ท่านเอาออกแล้วนะครับ
แล้วท่านไปเติม และ สูดท้ายนะครับ กฎหมายที่ตราขึ้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะต้องมืบทบัญญัติ
ให้ผู้ที่จะมีอายุครบอายุหกสิบปีบริบูรณ์ในปึงบประมาณใดในระยะสิบปีแรก นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าว
มีผลใช้บังคับ ทะยอยพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ผมคิดว่าเมื่อสิ้นปึงบประมาณนั้น คงไม่ต้องเอาไว้
ทะยอยพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่แบบชั้นบันได มันก็คงจะเข้าใจว่าต้องทยอยออกตอนสิ้นปึงบประมาณ
แต่ไม่ใช่ปึงบประมาณที่ตัวอายุ ๖๐ ปี อาจจะเป็นปีที่ตัว ๖๑ ปี ตัว ๖๒ ปี ตัว ๖๓ ปี เป็นชั้นบันไดที่เขาพูดไว้
เมื่อสิ้นปึงบประมาณ คือ เมื่อสิ้นปึงบประมาณ เจย ๆ ก็อาจจะได้นะครับ แต่ว่าคำว่า นั้น ไม่ได้ หรือจะตัด
เมื่อสิ้นปึงบประมาณ ทั้งหมดออกก็น่าจะได้รับความ ท่านเห็นด้วยไหมครับ แล้วก็สามารถขอไปดำรงตำแหน่ง
ผู้พิพากษาอาวุโสในปึงบประมาณต่อไปได้ ความจริงผมว่า ในปึงบประมาณ ก็เห็นจะไม่ต้อง และสามารถ
ขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสต่อไปได้ เห็นด้วยไหมครับ ท่านจะรู้ เพราะท่านอยู่ในระบบเดียวกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ เห็นด้วยครับ

ประธาน : ท่านอื่นมีปัญหาอะไรไหมครับ อันนี้เราจะเสนอไป

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ยังไม่สว่างคะ หมายความว่า พออายุ ๖๐ ปี ตามเวลา ตาม
วันเกิดหรือเปล่าคะ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๗/๒
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ไม่ใช่ครับ สิ้นปีงบประมาณ แต่ว่าที่เขียนผมยอมรับว่าเขียนผิด คำว่า นั้น
เกินมา พุดง่าย ๆ แต่ไหน ๆ จะเอา นั้น ออก ก็เอา เมื่อสิ้นปีงบประมาณหมด เพราะว่าคนที่พ้นกันเมื่อ
สิ้นปีงบประมาณ น่าจะรู้อยู่แล้ว แล้วก็ผู้พิพากษาอาวุโสในปีงบประมาณต่อไป นี่คงไม่ต้อง ต่อไปได้
คงเข้าใจแล้ว ท่านเสริมเกียรติซึ่งใช้ระบบเดียวกันท่านเห็นอย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นชอบว่าตัดข้อความ ๒ อย่างนี้ ออก

ประธาน : ในปีงบประมาณ ออกนะครับ ถ้าอย่างนั้นฝ่ายเลขานุการช่วยปรับนิดหนึ่ง
ได้ไหมครับ บอกว่า ในมาตรา ๓๐๖ บรรทัดที่ ๒ คำว่า และ เกินมา บรรทัดที่ ๓ คำว่า ทะยอย
แก้เป็น ทยอย แล้วก็ เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น เอาออก กับคำว่า ในปีงบประมาณ เอาออก ด้วยเหตุผลที่
จะต้องให้ออกก็คือว่า เขาไม่ได้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในสิ้นปีงบประมาณที่เขาอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์
เข้าใจไหมครับ ที่เราใช้คำว่า สิ้นปีงบประมาณนั้น หมายความว่า นั้น จะผิดพลาดนะ นั้น ไม่ถูกต้อง
เพราะจะทำให้ต้องพ้นจากตำแหน่งในสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ พอเข้าใจนะครับ แล้วก็
เอาถ้อยคำให้ผมดูอีกที แล้วก็บรรทัดที่ ๔ ในปีงบประมาณ เป็นถ้อยคำที่ไม่จำเป็นต้องมีนะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมเข้าใจครับ สำหรับผู้ที่จะอายุครบ ๖๐ ปี ในปีงบประมาณนี้
นะครับ

ประธาน : ให้พ้นเลย พ้นที่อายุ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีนี้ได้ผลอะไรทั้งสิ้น เพราะเขาบอก
ให้ออกกฎหมายภายใน ๑ ปี

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมพุดผิดไป ในเมื่อออกกฎหมาย ผมไม่มีปัญหา ผมเข้าใจ
แต่ผมอยากเรียนถามว่า ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส ซึ่งอายุ ๖๑ ปี หรือ ๖๒ ปี จะกลับมาใช้
กฎหมายนี้ไหม

ประธาน : ไม่มีการกลับมา ไปแล้วไปดับครับ เผอิญมีอันหนึ่งที่จะทำได้นะครับ คือ
สามารถแก้เขาได้อีกทีหนึ่ง มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๗ นี้ท่านดู แก้ตามเรา เดิมเขามีคำว่า กรรมการ
ตุลาการศาลยุติธรรม เฉย ๆ เราบอกให้เติม ผู้ทรงคุณวุฒิ เขาเชื่อเรา เขาเติม แต่เสร็จแล้วข้อความต่อไป
ซึ่งผมรู้ว่าในสภาเขาพุด เว้นแต่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ท่านอ่านดูสิครับ ในปี
งบประมาณ ๒๕๕๐ และผู้ทรงคุณวุฒิในชั้นศาลใดที่ย้ายไปจากศาลนั้น ทั้งนี้ ไม่เกินเก้าสิบวัน ผมว่าเขา
ต้องมีคำว่า กรรมการ อยู่ในบรรทัดที่ ๓ ตอนปลาย ไม่ทราบท่านเห็นด้วยไหม คือ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในชั้นศาลใดที่ย้ายไปจากศาลนั้น แล้วก็ ที่ย้ายไป
จากศาลนั้น คงไม่ได้ ที่ย้ายไปจากชั้นศาลนั้น ใช่ไหม ถ้าเขาย้ายจากศาลอุทธรณ์ภาค ๑ หรือศาลอุทธรณ์
ภาค ๒ เขาไม่ควรจะพ้น ถูกไหม ชั้นศาลครับ ชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ ชั้นฎีกา เราตั้งไปนิดหนึ่งว่า มาตรา ๓๐๗
ในบรรทัดที่ ๓ ต้องเติมคำว่า กรรมการ เฉย ๆ ให้เหมือนกับข้อความในช่วงต้นของบรรทัดที่ ๓ ฝ่าย

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๗/๓
วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เลขานุการใช้ถ้อยคำให้ถูกระ เห็นใหม่ครับ บรรทัดที่ ๓ เขาใช้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นะครับ แล้วต่อไป
พอไปบรรทัดที่ ๔ เขาใช้ ผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าอย่างนั้นเราแก้ตรงนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิ นี้ต้องแก้ไขให้เป็น กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สอดคล้องกับบรรทัดที่ ๓ แล้วก็คำว่า ย้ายไปจากศาลนั้น ต้องแก้ไขเป็น ย้ายไปจากชั้นศาล
นั้น เติมน่า ในชั้นศาลใดที่ย้ายไปจากชั้นศาลนั้น หรือคุณใช้แบบนี้ดีกว่า หรือจะใช้ว่า ข้อความใน
บรรทัดที่ ๔ ผู้ทรงคุณวุฒิในชั้นศาลใดที่ย้ายไปจากศาลนั้น ควรแก้ไขเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในชั้นศาล
ใดที่ย้ายไปจากชั้นศาลนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในบรรทัดที่ ๓ ให้ชัดเจนว่า
เป็นการย้ายไปจากชั้นศาล มีมาตราอื่นใหม่ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๒๕๐ (๓) ของใหม่ ที่ว่า ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่
คำว่า กับ มีอยู่ ๒ - ๓ แห่ง จะเปลี่ยนเป็น ต่อ ใหม่ครับ อันนี้มันกำกวม

ประธาน : กับ แก้ แต่ ต่อ นี้ผมไม่คล่อง ใครเชี่ยวชาญภาษาไทย กับ แก้ แต่ ต่อ

นายอรัญ ธรรมโน : มัน บุกบอท มันถูกแล้วอันนี้ระหว่างคนต่อคน กับ ถูกแล้ว

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : อันนี้ผมไม่ติดใจครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธาน มีอนุกรรมการได้ให้ข้อคิดเห็น มาตรา ๒๙๙
นะครับ ทุกพรรคเลยครับ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ของรัฐสภา นี้ต้องตัดออก
อยู่แล้ว อันนี้ลืมหัด ทีนี้ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง มันไม่ต้องมีหรอกครับ เพราะมันมีตำแหน่งเดียวคือ
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ไปใส่ทำไม ทุกข้อความเลย

ประธาน : ถูกของท่านคือ ขอแก้ไข ๓ อันนี้ พรรคหนึ่ง พรรคสอง และพรรคสาม ที่ว่า
ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ควรจะใช้คำว่า ให้ เท่านั้น เพราะว่าต่อไปใช้คำว่า ซึ่งดำรงตำแหน่ง ไขใหม่ครับ
ข้อความ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งดำรงตำแหน่ง เพราะฉะนั้นน่าจะ
ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งดำรงตำแหน่ง ผมว่าคำว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ในบรรทัดที่ ๑ ของแต่ละ
พรรคน่าจะตัดออกได้ ท่านเห็นด้วยไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นด้วยครับ

ประธาน : ท่านทั้งหมดเห็นด้วยไหมครับ ไม่มีเสียงคัดค้านนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็เสนอไป
อีกข้อหนึ่ง เชิญครับ

นายอรัญ ธรรมโน : ท่านประธานครับ ผมขอความชัดเจนนิดหนึ่งในเรื่องที่ผ่านมาไปแล้ว
แล้วพูดหลายครั้ง มาตรา ๒๓๑ หน้า ๑๐๑ ที่ว่า พรรคสอง ใน (๑) องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญอื่น

ประธาน : ที่คุยกัน เขาไม่ยอมครับ

นายอรัญ ธรรมโน : ทีนี้ถ้าไม่ยอมนี้ต้องการความชัดเจน เหตุผลที่ไม่ยอม

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นำพร ๗/๔
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานชี้แจงครับ เขาบอกว่า ตาม
รัฐธรรมนูญ มาขยายคำว่า องค์กร เพราะฉะนั้นมันก็คือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และคำว่า อื่น นี่มันคือ
ขยายถ้อยคำที่ว่านี้ทั้งหมด องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ในรัฐธรรมนูญมีเยอะเยอะองค์เลย

นายอรรถ ธรรมโน : ผากข้อสังเกตอย่างนี้ คือว่า กำกวม นี้ครับ เป็นกำกวม ภาษาไทย
เรียกว่าเป็นคำกำกวม แต่ภาษากฎหมายท่านรู้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมเห็นด้วยกับท่านประวิทย์ แต่เขาไม่ยอมแก้

นายอรรถ ธรรมโน : ที่นี้ที่ไม่ยอมแก้เนี่ย ผมจะฝากเป็นข้อสังเกตอย่างนี้เลยเจตนาผมว่า
ถ้าคนถามจะอธิบายอย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมว่าอธิบายอยู่ในเจตนาผมครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ได้ ไปอธิบายตรงนั้น ก็เขียนตรงนี้ แต่ไม่เขียนนี้เดียวไปพูดอธิบาย
ยากนะ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : คือคุณเสริมเกียรติไม่ขอแก้ มาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ ที่ว่า ไปก่อน
เป็น ต่อไป หรือครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ท่านลืมครับ วรรคสี่ บรรทัดที่ ๒ หน้า ๑๔๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มาตรา ๒๙๙ อันเดิมครับ แต่ว่าเป็นวรรคสี่ คือมีความหมาย
อย่างนี้ว่า ไม่ให้บุคคลตามมาตรา นี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่
ใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ไปก่อน ความจริงมันต้อง ต่อไป ไม่ใช่ ไปก่อน อันนี้ ต่อไป ถูกต้อง
ให้ทำหน้าที่ต่อไป ไม่ใช่ ไปก่อน ไปก่อน นี่ฟังดูแปลก ๆ มันต้อง ต่อไป

ประธาน : จะใช้คำว่าอะไรดีครับ เสนอไปเลยนะครับ เสนอว่าต่อไป ที่จริงท่านตั้งในสภา
ได้เยอะเลย ได้ผลประโยชน์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๒๕๕ มีท่านผู้ใดเสนอตัดออกหรือเปล่า ตัดออกทั้งมาตรา

ประธาน : มีอะไรอีกไหมครับท่านกรรมการ

(ไม่มีกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรแล้ว ผมขอขอบคุณกรรมการทุกท่านมาก และขออนุญาต
ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

กลุ่มงานฯ เลข ๑

สำนักกรรมาธิการประชุมและฯ เลข

